

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 27. decembar 2016. godine
Br. ref.:RK1025/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI96/15

Podnosilac

Mirsad Gashi

**Ocenu ustavnosti Rešenja Pzd. br. 59/2015 Vrhovnog suda Kosova
od 20. maja 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Mirsad Gashi iz Prizrena (u daljem tekstu: podnosilac), koga zastupa Natal Bullakaj, advokat iz Suve Reke.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti rešenja Pzd. br. 59/2015 Vrhovnog suda Kosova od 20. maja 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom je, navodno, došlo do povrede člana 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121, (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 13. jula 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 19. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 23. septembra 2015. godine, podnosilac zahteva je Sudu dostavio dodatna dokumenta.
8. Dana 19. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva
9. Dana 03. avgusta 2016. godine, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva.
10. Dana 20. oktobra 2016. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Podnosilac zahteva je 2014. godine bio jedan od aktera saobraćajne nesreće sa fatalnim ishodom.
12. Dana 07. avgusta 2014. godine, Osnovni sud u Prizrenu je [presudom P. br. 901/2014] proglasio krivim podnosioca zahteva za prouzrokovanje saobraćajne nesreće i kaznio zatvorskom kaznom.
13. Podnosilac zahteva je na presudu Osnovnog suda u Prizrenu [P. br. 901/2014] izjavio žalbu Apelacionom sudu.

14. Dana 09. decembra 2014. godine, Apelacioni sud je [presudom PA1. br. 1350/2014] odbio žalbu podnosioca i potvrdio presudu Osnovnog suda u Prizrenu.
15. Podnosilac zahteva je na presudu Apelacionog suda podneo zahtev za vanredno ublažavanje kazne Vrhovnom sudu.
16. Dana 20. maja 2015. godine, Vrhovni sud [rešenjem Pzd. br. 59/2015] je odbio zahtev podnosioca za vanredno ublažavanje kazne izrečene presudom Osnovnog suda u Prizrenu. Vrhovni sud u obrazloženju *inter alia* navodi da:

“Vrhovni sud Kosova u skladu sa ovom odredbom ceni da li okolnosti koje su navedene u zahtevu imaju pravnu težinu i da li su takve prirode da bi mogle dovesti do blaže kazne.

[...]

iz lekarskog uverenja priloženog zahtevu za vanredno ublažavanje kazne se ne može razumeti dijagnoza bolesti osuđenog, osim što je navedeno da postoje određene mentalne i telesne bolesti koje zahtevaju lečenje, dok su dalja objašnjenja i lečenje planirani kod lekara specijalista, koji nalaz je za sud nerazumljiv. Međutim, ovaj Sud smatra da ova okolnost, iako se smatra novom, nije takve prirode da bi u smislu gore navedene zakonske odredbe opravdala vanredno ublažavanje kazne, imajući u vidu težinu krivičnog dela, a posebno stepen krivične odgovornosti osuđenog, okolnosti izvršenja krivičnog dela i prouzrokovane posledice, kada su život izgubile tri osobe...”

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudama Osnovnog, Apelacionog i Vrhovnog suda povređena prava i slobode garantovane članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava.
18. Podnosilac zahteva od Suda traži da:

“..oceni ustavnost presuda i rešenja da su sud prvog stepena – Osnovni sud u Prizrenu presudom P. br. 901/14 od 07.08.2014.godine, Apelacioni sud sa presudom PA1 br. 1350/14, Vrhovni sud odlučujući po zahtevu za vanredno ublažavanje, izvršili povredu člana 31 Ustava RK-a – Pravo na Pravično i Nepristrasno Ssuđenje, nisu uzeti u obzir pruženi zahtevi, i predlažemo da: Ustavni sud obavezuje Apelacioni sud DA PREINAČI presudu prvog stepena ili da vrati stvar na ponovno suđenje, ili da Vrhovni sud odobri zahtev za vanredno ublažavanje kazne.”

Prihvatljivost zahteva

19. Kako bi Sud mogao da reši žalbu podnosioca, prvo treba da ispita da li je žalba ispunila uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
20. U tom smislu, član 113 stav 7 Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

21. Član 49. Zakona, takođe, propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.”

22. U ovom slučaju Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36 (1) (c), (d) i (2) (b) Poslovnika, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(c) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva.

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava.”

23. U ovom slučaju, Sud je uvidom u spise predmeta utvrdio da je podnosilac zahteva imao dva postupka pred redovnim sudovima u kojima su odluke donete o različitim pitanjima.

24. Prvi postupak protiv podnosioca je pokrenut od strane Osnovnog tužilaštva 03. juna 2014. godine. Navedeni postupak je završen 09. decembra 2014. godine presudom [PA1. br. 1350/14] Apelacionog suda, čime je presuda [P. br. 901/2014] Osnovnog suda, kojom je proglašen krivim, postala pravosnažna.

25. Sud primećuje da je u gore navedenom postupku odlučeno na osnovu merituma tvrdnji T užilaštva da je podnosilac počinio krivično delo ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 378. stav 9 u vezi sa stavom 1 KZK, za koje je osuđen pravosnažnom odlukom.

26. Utvrđivanje postojanja krivičnog dela podnosioca je zaključeno pravosnažnom odlukom 09. decembra 2014. godine, dok je zahtev podnosioca podnet 13. jula 2015. godine, što je više od četiri meseca nakon pravosnažne odluke.

27. Stoga, na osnovu člana 49. Zakona i pravila 36 (1) c) Poslovnika, zahtev u vezi sa prvom grupom postupka mora biti odbačen kao neblagovremen.

28. Sud ponavlja da je svrha zakonskog roka od četiri meseca prekluzivne prirode i uspostavljen je da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji pokreću pitanja u skladu sa Ustavom razmatraju u razumnom roku i da

ranije odluke nisu stalno otvorene za ocenu ustavnosti (vidi slučaj: *O'LOUGHLIN i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 23274/04, ESLJP, odluka od 25. avgusta 2005. godine).

29. Što se tiče drugog postupka, Sud primećuje da se on odnosi na zahtev podnet od strane podnosioca za vanredno ublažavanje kazne. Podnosilac je ovaj postupak inicirao 26. marta 2015. godine.
30. Taj postupak je okončan 20. maja 2015. godine, kada je Vrhovni sud doneo rešenje [Pzd. br. 59/2015] kojim je odbijen, kao neosnovan, zahtev za vanredno ublažavanje kazne u skladu sa članom 429. ZKPK, koji definiše standarde koji se moraju ispuniti kao osnov za vanredno ublažavanje konačno izrečene kazne.
31. S tim u vezi, Sud primećuje da je u ovom postupku Vrhovni sud odlučivao isključivo o ispunjenju proceduralnih uslova za ublažavanje izrečene kazne, a ne o suštini spora koji je završen pravosnažnom presudom Apelacionog suda 09. decembra 2014. godine.
32. Zapravo, Sud ceni da je Vrhovni sud dao jasno obrazloženje i precizne zaključke na osnovu činjeničnog stanja koje je utvrđeno u sudskom postupku. S druge strane, podnosilac zahteva nije objasnio kako i zašto su njegova prava povređena rešenjem Vrhovnog suda, koji je zaključio da je njegov zahtev neosnovan.
33. Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova, CA. br. 2129/2013, od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).
34. Štaviše, Sud smatra da u sprovedenom postupku ništa ne upućuje na to da su postupci pred redovnim sudovima bili nepravedni ili proizvoljni, ili da su podnosiocu zahteva povređena prava ili slobode garantovane Ustavom. Stoga, pozivanje na povredu Ustava Sud nalazi neosnovanim.
35. Iz razloga navedenih u stavovima 26. i 31., zahtev treba da se proglasi neprihvatljivim, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36 (1) (c), (d) i (2) (b) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilima 36 (1) (c), (d) i (2) (b) Poslovnika, na zasedanju održanom 20. oktobra 2016. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

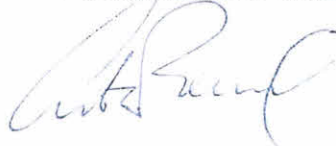
Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi